

מב:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

וְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹ מִשְׁלֵם אֶלָּא נֶזֶק. יֵשׁ
שׂוֹלָל כּוֹס מִחִבְרֵי אֶפְרַיִם הַ
הַתְּרַפְּסָה לְחַנּוּכָתָהּ כִּיּוֹן דְּקִסְפוֹ לְחַנּוּךְ הַתְּרַפְּסָה
וְעַמְּמִיּוֹתָא כִּיּוֹן שׁוֹר עַמְּמִיּוֹ הֵ"נ דְּרַשְׁיָנָא לְ
לְחַלְקֵי בֵין שׁוֹמְרִים לְאֶחָד מֵהֵמִין מִדְּפִרְיָן
בְּבִק"ח (דף ד') כִּיּוֹם שׁוֹמֵר חֲסֵם וְהַשְׂאֵל
י"י אֶלֶם אֶפְרַיִם שׁוֹר וְהָאֵל דְּפִרְיָן
בְּרִיָּם הַנְּחֻנְקִין (פ'ד) הַכְּמִישָׁה
בְּרִיָּם הֵ"נ דְּלֵא מִיַּחֲדֵי בֵינֵי הַכְּמִישָׁה
דְּלֵא הַדְּרָא וּר"ח אֹמֵר דְּלֵא שִׁיךְ שֶׁבַת
אֶחָלֵא בְּלֵאֵם דְּשִׁבְתָּהּ לֹא הִי כִּלְלֵי נֹזֶק
מִתְּשׁוּם שֶׁבַת לֹא פָּחַתָּ דִּמְיוֹ כֹּל כִּי אֵבֶל
שׁוֹר פְּשִׁיעִי וְלֹא כִּלְלֵי כִּלְלֵי נֹזֶק הוּא
דְּפִתְחֵי דִּמְיוֹ וּמִתְּלַבֵּשׁ בְּשִׁפְחוֹ שֶׁמִּי
אֲחֻתָּה כְּמֵה דִּמְיוֹ פָּחֻתִים לִימְכֹר:
מִמָּא אָמַר בְּכַשְׁנָה אַחֲרֵיהֶּ. וְלֵעִיל
לֹא בְּעִי לְאֻקוּמֵי אֶל דְּעוּתָן
חֲזָי קָם לְרֵבִי לִמְשֵׁה אֶחָדֵיהֶם דִּקְנָסָה
לְרֵבִי מַעֲשֵׂה יִדְיוֹ לְעֲמֵלֵי וְהָאֵל דִּקְנָסָה
שׁוֹר יוֹם שֶׁל רֵבִי לְרֵבִי הִי לִמְשֵׁה
רַקְשָׁנוֹה דְּפִרְשִׁיתָּ לְעִיל כִּי הִי דְלֵא
אֲחֻרָּיִי פִּשְׁטוֹת דִּהֶלֶּךְ: **חֲבֵלִי** בִּיה
לְמַעַן יִרְבִּי דִּיה אֲדִיבִי. אֲעִי
דְּמַעֲשֵׂה יִדְיוֹ לְעֲמֵלֵי כִּיּוֹן דִּקְנָסָה לְרֵבִי
מִתְּלַבֵּשׁ נִמְי לְרֵבִי דִּמְהִי לִי קִטְלִיה
כִּוְלוֹ וְמֵה לִי קִטְלִיה שֶׁלֵּא:
וְהָאֵל וְהָאֵל חֲבִיבִים הוּא. אֲמֵר
רִיבִית דִּישִׁי' שֶׁמֶה וְנִלְתָּלֵט בְּשׂוֹק וְיִחַמְרֵנוּ
עַבְדֵי אֲחֵה אֵבֶל בְּשֵׁן וְעִין לֹא חִישִׁי'
דִּיל קָרִי בִי רַב הוּא: **מְעוֹבֵב** נֶשֶׁ
שֶׁחֲדוֹר אֹכֵל ב'ו'. הֵךְ בְּעִיל לֹא אֲחִיל
לְמִלְכֵּה דִר"ל לִרְשֵׁי פִרְקָה בְּתַמְלָא דְּרִימִיתוֹ
(פ'ד): ^(א) דְּמַסְקִין אֲלִיבָא ^(ב) דִּרְשִׁינָא
דְּמַעֲשֵׂב גִּט שֶׁחֲדוֹר אֹכֵל בְּתַמְלָא
אֲחֵרֵי נִמְי שֶׁ לְחַלְקֵי דִהֶלֶּם בְּתַמְלָא
שֶׁמֶה שֶׁחֲדוֹר בְּשִׁפְחוֹ דְּפִרְשִׁיתָּ לְעִיל (א)
וְהֵכָּה אֲחֵרֵי בְּתַמְלָא עַבְד וְחִזְיוֹן בֵּן חֲדוֹרִין:
הָרִי אֵלֶּה אֲבִיבִים בְּרִיבִיהֶם. וְהָאֵל
דְּלִמְחִינָן בְּפ"ק דְּכַחוּמוֹת (דף
ג'): גְּזִי עֲשֵׂה כֵּהֵמֹס וּפִי אֶחָד מֵהֵם
וְיַעֲלֵה הוֹלֵל שְׁחוֹקֵי שִׁמְשִׁמְיָן אֲחֵרֵי
מִדְּמִין כִּהְיוֹה מִדְּכַחֲבִי וְיִסְתֵּה לֹא וְלֹאֲרֵי
אֲחֵרֵי שִׁיבָה וְרַעֲוֵי מִיּוֹסֵם אֲחֵרֵי הָאֵל
אֲחֵרֵינָן בְּפ' מִשְׁלָח עַל הַאֲנָקָה (יִצְחָק
דף ק'): דוֹרַע מִיּוֹסֵם אֲחֵרֵי רִיבִית
וְיִסְתֵּה גִזְרֵן בְּנוֹת בְּנִישׁוֹלִין לֹא גִזְרֵן
אֲחֵרֵי נִמְי הֵכָּה לֵאמֹר שְׁטוֹלֵי תַּמְעַרְדּוּ:
עֶבֶד שֶׁפְּדוֹר רֵבִי אֶקָּם ב'ו'. מִכֹּר
קָם שֶׁל עַבְד לֹא מִיבְעִיל
לִיָּה דְּלִפִּי לִרְמִי לֹא קָם דִּהֶלֶּם
עַבְדֵי דְּלִפִּי דְּקִקְלָמְרִי וְכ"ש לְרֵבִין
אֶחָלֵא בְּמִכְרוֹ רֵבִי לִקְנֵם מִיבְעִיל לִיָּה
דְּלִיָּלִימָא אֲחֵרֵי לְרֵבִין קָם לֹא כִּי שׁוֹר דָּק
וְיִתְלַשֵּׁם מִנְּהוּ דְּלִמְחִינָן הָאֵל קָם אֲחֵרֵי
קָקֵל עַבְד אִל דְּלֵמָא לִרְמִי לֹא
קָקֵל דְּלֵא דִּמִּי שְׁטוֹלִימָא דָּקֶל) שֶׁפִּסְרִית
וְיִתְלַשֵּׁם מִנְּהוּ דְּהֶקֶל * עַבְדֵי דְּלֵמָא אֵבֶל
קָקֵסֶם מַעֲלֵמָא אֲחֵי וְלֹא עַבְדֵי דְּלִפִּי:
מִי

האונים ורשם הגווה שהן משופשפן
עבד יולא כהן לחרום. דמוין שגל
כחמים ער נראה. ולא אחפרם כחן
רבתה. לעין דרומה: אוכלין כפרון
בחדר שאין עומין להם דרומה גנו
למימר כהן הוא ומסקו ליה ליוחסין
מייניה עבד ורביין שיחברו זה את
לחלחר: לקם. שאם יגמו שור יאל
דאין דאין אדם מקנה דר שגל אה
לכשחבריו" (קדושין ע"ב. דף ע"ב. פירוש

השולח פרק רביעי גימין

לפטור את השוכר או
פשיעה ונתבטל הרבה
די היכי דדרשינן איש
מיתו ולא איש בשור ואין

צ"כ כופר ליורשוי אמאי הכי נמי לימא יום
ל רבו לרבו יום של עצמו לעצמו שאני
נא דקא כליא קרינא ואלא ה"ד דלא קא
יא קרינא כגון ⁶שחברו על ידו וצמחה ידו
ופה לחזור הניחא לאב"י דאמר נותן לו
בת גדולה ושבת קמנה שפיר אלא לרבא
אמר אורי נותן לו אלא שבתו שבכל יום
שם האי שור הוא ושור אינו משלם אלא
אב"י כשחברו אדם א"י בעית אימא
וימרא היא ומימרא לרבא לא סבירא ליה
יבעיא להו מעוכב גט שחרור יש לו קנס
אין לו קנס יכסף שלשים שקלים יתן
ודוניו אמר רחמנא והאי לאו אדון הוא או
מא כיון דמחוסר גט שחרור * אדון קרינא
ה ת"ש המית מי שחציו עבד וחציו בן
דין נותן חצי קנס לחרוהו וחצי כופר ליורשוי
צ"כ אלא אחרונה לא כמשנה ראשונה
צ"כ הפיל את שניו וסימא את עינו ויזא
שינו ונותן דמי עינו ואי אמרת יש לו קנס
גם לרבו השתא חבלי ביה אחרני יהבי
ה לרביה חבל ביה רביה גופיה יהיב ליה
ידיה ⁷דלמא כמ"ד אינו צריך דתנאי
ולן עבד ויזא בתן לחירות וצריך גט
שחרור מרבו דברי ר' ⁸ישמעאל ר"מ אומר
גט צריך ר"א אומר צריך רבי טרפן
מב אינו צריך ר"ע אומר צריך המכריעין
גט חכמים אומרים נראה דברי ר' טרפן
גט ועין הואיל ותורה וכתה לו ודברי ר"ע
נאר אברים הואיל וקנס חכמים הוא קנס
א קראי קא דרשינן אלא אימא הואיל
דרש חכמים הוא יאיבעיא להו מעוכב
שחרור אוכל בתרומה או אינו אוכל
גין כספו אמר רחמנא והאי לאו קנין כספו
א או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור
גין כספו קרינא ביה ת"ש ⁹דאמר רב
שרשיא "כהנת שנתערב ולדה בולד
פחתה הרי אלו אוכלין בתרומה וחולקין
על אחר על הגזון הגדול התערבות
שחררין זה את זה הכי השתא התם אם
א אליהו ויאמר בחד מינייהו דעבר הוא
גין כספו קרינא ביה הכא לאו קנין כספו
א כלל יאיבעיא להו עבד שמכרו רבו לקנס
יור או אינו מכור חיבקי לר"מ חיבקי לרבנן
בעי לר"מ עד כאן לא קאמר ר"מ אדם
קנה דבר שלא בא לעולם אלא כגון פירות
ל דעבידי דאתו אבל הכא מי יימר דמינע
ה תמצא לומר דמינע ממאי דמשלם
דלמא

וילאן ואין נגען גראה לכהן בזה אחת ולא קרינא
 ואין חורין כן ועין ואחריו בכלל ופרט וכלל כפי
 : וזה קריא דרשין. בקידושין (סע) : אולם בתרומה
 יהיה ממה נפשך דמד כהן אחד עבד כהן : וסולקין
 : בזה לא דקדקין חולקין תרומה לעבד כעני
 ולא אחי ואקרינא וזהו מעובד גט שחרור כעני
 וקמיא סיפא הגדילו התערבות משחררין זה את זה
 שכל אצל לשאר דברים לא מחרין : מפור. לקום מיתה
 : סיפא לר"ם. דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לע
 : המוכר פירות דקל עד שלא חננו דלפניו ביה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

אם עבר יגת השור או
אמה כסף שלשים
שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל:

שמות כא לב
2. ובהן כי יקנה נפש
קנין בספו הוא יאכל בו
יליד ביתו הם יאכלו
כלתמו: ויקרא כב יא

גליון הש"ס

בס' ארזן קרינא בית. ער
חגיגה ד' ד ע"א תדיה לא
לכנסא: תדיה סעובב
ובו. ער כרמכין כחלחמות
פ"ג דכרכות בלכעס
דנשים כנהמין דלורייחא:
ד"ה עבר וכו' ועבדי
ראחו. ע' כ"ח ד' לג ע"ב
תדיה כנן:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה מעוכב וכו'
דמסיק אלינא דרשב"ג
וכו': (ב) בא"ד דדמיט'
לפיל ג"כ דקף ת ע"א
דד"ה אותו העבד:

תוספות רי"ד

[illegible]